

hvorpaa man taler om dette for sent; det synes, som man i Skrivelsen til Udvalget nu gaar fra, at Vilja var kommen for sent. Men da vi spurgte om, naar Ansøgningen var kommen ind, svarede, at saadan Noget som Datoer var en Ubetydelighed, som Ministeriet ikke tog sig af, og jeg har ved at rode i alle herhen hørende Papirer fundet, at Ministeriet har Ret i sin Paaftand om, at det er Ubetydeligheder, som det ikke tager sig af, idet der nemlig foreligger et Tilfælde for en anden Mand, hvor Sagen ikke var i Orden den 1ste September, og Ministeriet skrev da den 1ste September til Bornholms Amt for at faae en Attest, som manglede. Dette kom den 4de September til Amtmanden, blev paategnet af Herredsfogden, som gav Oplysninger under den 5te September, men naar det er kommet tilbage til Ministeriet ses ikke, men i ethvert Tilfælde vil det kunne ses, at dette Andragende er kommet for sent og maatte ikke være kommet med. I dette Tilfælde imidlertid har Ministeriet fulgt den Regel, at Datoer ere en Ubetydelighed, som man ikke tager Hensyn til. Overfor Vilja har man brugt en anden Fremgangsmaade. Det vil jeg bede lægge Mærke til. Det vil jeg sige, at man ønsker, at man bruger den samme Regel overfor Alle. — Saa komme vi til det Næste; det er de positive Øvrighedserklæringer om hæderlig Wandel, vel at mærke. Nu staar i Cirkulæret under Punkt 7, at det, der spørges om, er, om den kommunale Bestyrelse paa det Sted, hvor han har haft fast Ophold paa den Tid, Ansøgningen indgives, anbefaler ham til at erholde Indfødsret. Altsaa det, der forlanges i Cirkulæret, er simpelt hen en Anbefaling, og jeg indrømmer, som den høitærede Minister har paaستاaget, en positiv Anbefaling, men det, han spører til, en Anbefaling om hæderlig Wandel, forlanges slet ikke af Øvrigheden. Nei, den staar under Nr. 2 i den høitærede Ministers eget Cirkulære. Naar Ministeren sagde før, at det ikke var hans Cirkulære, det var Thingets, tror jeg, det er Begges i Forening, baade Thingets og Ministerens. Jeg antager, at det er bedst, vi fra alle Sider rette os efter det. Det er det, jeg tror, Udvalget har gjort, men den høitærede Minister undladt at gjøre. Altsaa i Nr. 2 i dette Cirkulære spørges om, naar han er indvandret, i hvilke Kommuner her i Landet han har opholdt sig, samt hvor længe i hver, hvorledes han har ernæret sig, hvilken hans Livsstilling er, og hvorledes hans Wandel har været i hele det Tidsrum, i hvilket han har opholdt sig her. Saafremt Studsmaalsbøger eller Vandrebøger have, skulle disse medfølge Ansøgningen. Altsaa,

her staar Bekræftelse paa hæderlig Wandel i Almindelighed, men den forlanges ikke, hvad den høitærede Minister siger, der forlanges. Men lad os se et andet Tilfælde af Interesse. Hvorledes forholder det sig med de positive Erklæringer i Henseende til hele den Bunde, som er opført paa Lovforslaget. Jeg skal ophjse det for Udskilliges Vedkommende. Jeg tager ikke Alt, men jeg tør indestaa for, at, naar man tager ud af Bunken paa Slump, skal man finde, at positive Erklæringer ere ikke tilstede, det er ikke en dristig Paaftand, og jeg skal paatage mig at bevise den. Kjøbenhavn's Magistrat har en staaende Form for sine positive Anbefalinger, og denne Formel lyder saaledes: efter nogle Linier spørges det til, at man har fundet Andrageren egnet til at erholde Indfødsret. Det staar den ene Gang efter den anden, og det er den eneste Anbefaling fra Magistraten som Magistrat. Der siges ikke et Ord om hæderlig Wandel. Med det, som indkommer igjennem Magistraten, følger i Reglen Attest fra 2 à 3 Borgere i Byen, og om denne Attest hedder det sig i Magistratens Skrivelse, at Magistraten har Intet at indvende mod de ovennævnte Mænds Troværdighed. Altsaa, det er den positive Anbefaling, at den har Intet at erindre. Det Almindelige er, at kun 2 Borgere anbefale — i et enkelt Tilfælde 3 — og Magistraten siger derom, at de have Intet mod disse 2 Borgeres Troværdighed at erindre. Det forekommer mig, at, naar vi ville sammenholde det med, hvad vi have af Anbefalinger for denne Mand, her er Tale om, saa komme vi ikke til at sige 2 Borgere, om hvilket der ikke er Noget at erindre, men saa komme vi til at sige 50, og de skulle vel i Kjøbenhavn. Vi have forresten det mærkelige Tilfælde, at der er Enkelte, med Hensyn til hvem ikke engang saadanne Mænds Troværdighed er bevidnet. Der er saaledes et Tilfælde under Nr. 7. Jeg skal nævne det, for at den høitærede Minister selv kan slaa efter, men jeg vil ikke nævne alle de Tal paa Ansøgerne, som jeg sigter til, det kan nærmere komme frem, om ønskes. Men under Nr. 7 have vi en lignende Anbefaling om hæderlig Wandel, undertegnet af et æret Medlem her i Salen, og Overretsagfører Sporon, men der er ingen Vidnesbyrd om, at disse Mænd ere troværdige. Naar, jeg kan naturligvis godt finde mig i det, det er jo ikke Udvalget, der har anket over disse Ting her. Jeg gjør blot opmærksom paa, at vi, som det blev sagt af den ærede Ordfører ved 2den Behandling, have fulgt en god gammel Regel, naar vi saaledes toge Alt, hvad der forelaa, under en fælles famlet Overveielse, og naar